

være heldige det ene Sted, kunne være uheldige det andet Sted." Ved dette Forslag, som det ærede Udvalg saaledes opstiller mod det, der er vedtaget i Landsstinget, og som jeg kan tiltræde med Hensyn til den Maade, hvorpaa Snekastningen udføres, har man haft klart Øje for, at der kan være forskellige Regler, som kunne følges de forskellige Steder, og at man altsaa bør overlade denne Sags Ordning til vedkommende Administration. Men det forekommer mig, at ganske noget lignende maa gælde med Hensyn til dette Regulativ. Det er i Virkeligheden en Regulativsag, og der er ikke rigtig god Mening i at stille det saaledes her, naar man har foreslaaet, at Amtet skulde kunne deles i forskellige Kredse med Hensyn til Regulativerne. Der kan være Regulativer for forskellige Dele af Amtet, og der kan være forskellige Snekastningskredse indenfor Sognekommunen.

I Ændringsforslaget under Nr. 8 til § 5 udtaler det ærede Udvalg: „Under Nr. 8 er der foreslaaet, at Regulativerne kunne affattes for større eller mindre Distrikter i Amtsrådskredsene, da Forholdene indenfor det enkelte Amts Grænser kunne være meget forskellige". Man siger altsaa, at indenfor det enkelte Amts Grænser kunne Forholdene være meget forskellige, endhvis hele Landet over, men jaa er der ikke god Mening i at sætte Regulativerne ind i Loven og sige, at de skulle være ensartede hele Landet over. Hvorfor deler man saa Amtsrådskredsene i forskellige Kredse med Hensyn til Regulativerne? Det forekommer mig ikke, at der er nogen god Sammenhæng i det. Men dertil kommer, at det er kun med Hensyn til Hartornet og Forsikringssummen, at man har foreslaaet Stalaen optaget i selve Loven; de andre Grundlag rører man derimod ikke ved, og det af ganske forklarlige Grunde, — man kan naturligvis ikke finde paa noget i den Retning; det indrømmer jeg fuldkomment. Imidlertid vil det ses, at der er ikke nogen Konsekvens i at indføre Regulativer i Loven for nogle Tilfælde af Skyld, særlig naar man i et andet Ændringsforslag siger, at Amtsrådskredsen skal deles i forskellige Kredse, Regulativkredse, om jeg maa kalde det saaledes. Da der imidlertid kan være Tale om, at man har forskellige Regulativer i de forskellige Kredse af Amtet, synes jeg ikke, at man i Konsekvens dermed kan have stillet Ændringsforslaget under Nr. 9. Om Ændringsforslaget under Nr. 10 er fornødent eller uskadeligt, skal jeg ikke kunne afgøre, jeg lægger ikke stor Vægt derpaa, jeg tror ikke, der er særlig Grund til at vedtage det. Det samme gælder Ændringsforslag under Nr. 11.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 12 siger det ærede Udvalg, at Stalaen er ikke særlig bebyrdende, og det er vist ganske rigtigt; jeg skal ikke modsiges det; men der er en anden Omstændighed, som gør, at jeg irener, det er lidet korrekt at vedtage dette Forslag, naar man vil lægge Stovskulden til Grund. Vi have i Loven af 20de Juni 1850 en almindelig Lovbestemmelse, som man ikke let kommer ud over, idet § 21 siger: „Stovskuld og Mølle-skuld skal fremtidig tage Del i alle kommunale og offentlige Byrder, halvt mod Ager- og Engs-Hartorn, og det hvad enten Stovskulden hviler paa Fredskov- eller anden Stovgrund." Jeg gør blot opmærksom paa, at denne Regel her er indført i Genhold til Lovens almindelige Bestemmelser, som det turde være naturligt at staa paa, for saa vidt der er Tale om kommunale Byrder. Den ærede Ordfører nævnedes, at Ministeren i Ulykkesforsikringsloven selv havde taget et andet Grundlag. Det er rigtigt, og det er, om jeg saa maa sige, ogsaa blevet overvejet. Det er jo en Skønssag, hvorledes man vil have hele Forholdet ordnet, og hvilket Grundlag man vil have for Udredelsen af vedkommende Erstatninger, ja det ene ligner i og for sig ikke det andet. — Ændringsforslaget under Nr. 13 skal jeg ikke indvende noget væsentligt imod. Jeg tror, at det er bedre at bibeholde Lovens Regel. — Ændringsforslaget under Nr. 14 er principielt ikke ganske rigtigt, men jeg skal ikke gøre nogen væsentlig Indvending imod det, ja meget mindre som der ogsaa i Landsstinget er indsat forskellige Bestemmelser, som egentlig nærmest angaa det personlige Forhold og altsaa ikke ere ganske konforme med Lovens Grundlag, som egentlig stiller Snekastningsbyrden paa et mere reelt Grundlag. — Ændringsforslaget under Nr. 15 har jeg intet at erindre imod. — Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 16 og 17 skal jeg sige, at det, man har indvendt imod dem, har ganske vist noget paa sig. Jeg vilde ogsaa i og for sig finde det rigtigt at beholde den Regel, som Lovforslaget har, at der kan tildeles vedkommende Vederlag fra Kommunens Side, men paa den anden Side kan jeg ikke sige, at der er nogen Modsigelse mellem de to Forslag. Det er der efter min Mening ikke. Det første Ændringsforslag taler om Snekastningens Forpligtelse, og om, at det for deres Vedkommende kan ordnes saaledes, at de ved at fyldestgøre denne Forpligtelse blive fritagne for Snekastningspligten. Jeg tror ikke, at Reglen er meget at anbefale, men den er ikke i Modsigelse med Nr. 17, som bemhyn-